

چهارمین مجمع عمومی انجمن نویسندگان کودک و نوجوان برگزار شد

الان به جاهایی رسیده، ولی هنوز به حد مطلوب حرکت‌های خودش نرسیده است. اگر ما بخواهیم انجمن ربا خودش و توانایی‌ها و ارزش‌های ادبیات کودکان و با آثار گران‌قدری که شما آفریدید بسنجیم، می‌توانیم بگوییم، کارهایی که شده، قابل شما را ندارد. چیزی در سفره ما نیست. سفره نان و پنیری است که اگر چیزی در آن باشد، صداقت است. ولی اصلاً متناسب با ارزش‌های ادبیات کودکان، سوابق ادبیات کودکان و حرکت‌های بالارزشی که در این عرصه شده، نیست. از این نظر، ما معترف هستیم، اما اگر بخواهیم انجمن را با شرایط تاریخی و با شرایط اجتماعی بسنجیم، می‌توانیم بگوییم که این حرکت در مقایسه با اتفاق‌هایی که در تاریخ ادبیات کودکان افتاده و باید می‌افتاده، چیز قابل‌اعتنایی می‌شود. برای این که وقتی ما تاریخ ادبیات خودمان را از نظر اجتماعی بررسی می‌کنیم، می‌بینیم که چنین اجتماعی، نه در عرصه کودک، بلکه در عرصه بزرگسال هم به این شکل منسجم که تا این جا، ۳ سال دوام بیاورد، بی‌سابقه است. شما شرایط اجتماعی را می‌بینید، مشکلات نویسنده را می‌دانید، حرفه‌ای نبودن کار را می‌دانید. در مقایسه با مؤلفه‌های بیرونی، این حرکت، حرکت بی‌سابقه‌ای است. من نمی‌خواهم حرف‌های مکتوب گزارش را تکرار کنم؛ چون گزارش کار، به صورت مکتوب، در اختیار شما قرار گرفته است و شما لطف می‌کنید، می‌خوانید، عیب‌هایش را گوشزد می‌کنید، راهنمایی می‌کنید و ما هم استفاده می‌کنیم. بیشتر می‌خواهم بگویم که شما گزارش کار انجمن را باید در بستر مشکلاتی که انجمن با آن مواجه است، ببینید. بهتر است بیاییم و توقعات مان را با این مشکلات تنظیم کنیم. یک مشکل عمده، این است که ادبیات کودکان، در جامعه ما حرفه‌ای نیست، نویسنده شناسایی نشده، شکل نویسندگی شناسایی نشده، رسمیت ندارد. در حوزه کودک و نوجوان، مشکلات بیشتر و وضع بدتر است. یکی از مشکلات ما این است که بنا داشتیم استقلال مالی داشته باشیم؛ این روی پای خود ایستادن و حرکت کردن، مشکلاتی را ایجاد می‌کند. البته، این به معنای آن نبوده و نیست که ما نخواهیم از کمک‌های دولت بهره بگیریم. اعتقاد هم نداریم که آن چه دولت در

چهارمین مجمع عمومی انجمن نویسندگان کودک و نوجوان، با حضور بیش از صد نفر از اعضا، چهارم شهریور ماه گذشته، در محل انجمن برپا شد.

فریدون عموزاده خلیلی، رئیس هیأت مدیره انجمن نویسندگان کودک و نوجوان، در ابتدای جلسه، دستور این نشست را ارایه گزارش فعالیت‌های انجمن در سال گذشته، گزارش بازرسان، گزارش خزانه‌دار، تصویب ترانزنامه، تصویب بودجه سال ۸۰، انتخاب بازرسان و تعیین حق عضویت عنوان کرد. وی گفت:

«ما امروز باید در این جا چند کار مهم انجام دهیم؛ یکی از آنها ارایه گزارش فعالیت‌های انجمن است که از طرف دبیر انجمن خواهد بود. هم‌چنین، گزارش بازرسان را خواهیم شنید و گزارش خزانه‌دار را که گزارش مالی انجمن است و قاعدتاً اهمیت زیادی دارد و بالاخره، تصویب ترانزنامه و تصویب بودجه، از دیگر کارهای ماست. البته در مورد بودجه، عنوان تصویب را نمی‌شود به کار برد. ما بودجه را طرح می‌کنیم و دوستان نظر می‌دهند. اما در مورد ترانزنامه، حتماً تصویب لازم است. اگر حضور اعضا به حد نصاب ($\frac{1}{3}$ اعضا) برسد، می‌توانیم در مورد تصویب و اصلاح اساسنامه هم صحبت کنیم. تعیین حق عضویت و انتخاب بازرسان را در پایان خواهیم داشت و اگر فرصتی باشد، گفت و شنودی بین اعضا و هیأت‌مدیره هم انجام خواهد شد.»

مهدی حجوئی، دبیر انجمن، در ارایه گزارش فعالیت‌های انجمن گفت:

«خدا را شکر می‌کنیم که انجمنی را برای ما ترتیب داده که هم از تصور ما بیرون بود و هم از توان ما. به دور از یک سونگری و تعصب، اگر بخواهیم به فعالیت‌های انجمن نگاه کنیم، فکر می‌کنم که از دو زاویه می‌شود، فعالیت‌های انجمن را ارزیابی کرد؛ یکی این که ما خودمان را با خودمان و با امکانات مان بسنجیم و دیگر این که انجمن را با شرایط بیرونی بسنجیم؛ یعنی با آن چه در شرایط تاریخی و اجتماعی جامعه مان جاری است. اگر با خودمان بسنجیم، به طور کلی من می‌توانم عرض کنم که الان، حرکت انجمن، یک حرکت متوسط است. کارهایی که می‌کند، درجه متوسطی دارد. ضعف‌هایی داشته، آمده و

اختیار یک نهاد مدنی می‌گذارد، ارث پدری مسؤولان دولت است. نه، این طور نیست. آنها وظیفه دارند و پولی هم که دست دولت است و می‌خواهد در اختیار جایی بگذارد، متعلق به مردم است. نویسنده‌ها هم بچه‌های مردم هستند. یعنی ما این پیش فرض غلط را نباید داشته باشیم که اگر چیزی از ناحیه یک وزارتخانه در اختیار قرار بگیرد، آن نهاد را لزوماً دولتی کرده. حرکت‌های آن نهاد، تعیین‌کننده است که آیا دولتی است یا نه. من فکر می‌کنم از این نظر، اگر تشکیلات نیمه حرفه‌ای، مدیریت سنتی، مدیریت نیمه حرفه‌ای و مدیریت حرفه‌ای را نگاه کنیم، الان در مرحله مدیریت نیمه حرفه‌ای قرار داریم. وقتی که گزارش را ببینید، به این مسئله پی می‌برید. مسئله دوم، استقلال سیاسی و حقوقی انجمن است که به هیچ گروه سیاسی وابستگی ندارد. حرکتش، حرکت سیاسی نبوده، وابستگی به دولت هم ندارد. یک مشکل هم این است که کار جمعی بین ما جا نیفتاده است. حرکت جمعی با ارزش، مثل درخت گردوست که دیر بار می‌دهد، اما ثمره‌اش نیکوست. بعضی مشکلاتمان این است که گاهی توقعات بیش از حد از انجمن داریم. این توقعات گاهی برتر از خود اساسنامه است و گاهی برتر از امکانات انجمن. یک مشکل، تنوع توقعات است؛ یعنی توقعاتی که دوستان دارند، تعدادش زیاد است. سلايق مختلف دارند؛ یکی مؤلف است، یکی مترجم، یکی بیشتر به کار صنفی فکر می‌کند، یکی به کار فرهنگی و یکی به کار سیاسی. آن قدر توقعات بچه‌ها متنوع است که واقعاً پاسخ‌گویی به این توقعات، ممکن نیست. از مشکلات دیگر، بوروکراسی است در جامعه که گاهی برای پی‌گیری یک نامه، چندین و چندین ده‌بار بایستی بچه‌ها به ادارات مراجعه کنند. مشکل بعدی هم که مشکل اساسی ماست، مشکل اساسنامه‌ای است. گویی کسی که این اساسنامه را نوشته و در اختیار وزارت ارشاد قرار داده، کسی بوده که یک بار هم شاهد اجرای این اساسنامه نبوده. چون جامعه، تشکل‌های مدنی را تجربه نکرده، این اساسنامه‌ها در عمل نشان می‌دهند که چقدر مشکل دارند. ما هم چون مقید هستیم که در چارچوب اساسنامه حرکت کنیم، مشکلات را در عمل می‌فهمیم و هیچ کاری هم از دست‌مان برنمی‌آید. چون باید $\frac{۲}{۳}$ اعضا در یک جلسه حضور داشته باشند تا بشود بندهای اساسنامه را تغییر داد. با وجود این، امیدواری‌هایی که ما داریم، یکی این که خوشبختانه، فعالیت‌های انجمن، در گزارش ملی جمهوری اسلامی درباره کودکان درج شده و موضوع بعدی که امیدوارکننده است، این که انجمن قایم به فرد نیست و آدم‌ها می‌آیند، می‌روند و جای خودشان را به نیروهای بهتر و خوش فکرتر می‌سپارند. استمرار روند تقاضای عضویت، امیدوارکننده است. در سال گذشته ۴۵ نفر دیگر هم عضو انجمن شدند. این روند، روند رو به رشدی است. خود تنوع و تکثر و چند صدایی در انجمن، ضامن بقای آن است. این را هم بگوییم که این انجمن، همین جور خلق‌الساعه و بدون ریشه خلق نشده

پشتوانه این انجمن، سال‌ها و دهه‌ها دوستی نویسندگان عرصه ادبیات کودک و نوجوان و آثاری است که آفریده‌اند.

من به طور کلی، محورهای برجسته‌تر گزارش را خدمت شما عرض می‌کنم و دعوت می‌کنم که خودتان حتماً گزارش را بخوانید. هیأت مدیره، ۴۵ جلسه در سال گذشته داشته و همان طور که گفتم، ۴۵ عضو جدید پذیرفته شده‌اند. طرح‌های اعضا، کمیته‌ها و نهادهای دیگر بیرون انجمن، در هیأت مدیره مطرح شده. تدوین آیین‌نامه‌های داخلی، تهیه ترازنامه و صدور بیلانیه، موضع‌گیری و پاسخ و رسیدگی‌هایی از این دست که در واقع، هیأت‌مدیره، به عنوان تصمیم‌گیرنده عمده، در این زمینه عمل کرده. ما کمیته‌های شش‌گانه‌ای در انجمن داریم؛ کمیته فرهنگی که مهم‌ترین فعالیت آن در سال گذشته، برگزاری جشنواره بزرگ برگزیدگان ادبیات کودکان بود؛ همان جشنواره بیست سال بیست نویسنده که هم‌طرح این جشنواره، هم شیوه‌نامه اجرایی و هم ترکیب داورانش با رأی مستقیم خود اعضا تعیین شد. ۱۵ داور در ۵ کمیته، هشت ماه تلاش کردند، جمعاً ۶۸ جلسه داوری داشتند و ضوابط داوری را هم تدوین کردند. بخش ویژه، سه اثر داستانی را معرفی کرد. بخش جانبی، با همکاری ۸ نهاد در ۷ رشته، برگزیدگانی داشت؛ غیر از انتخاب اصلی جشنواره که بیست نویسنده در ۵ رشته بودند. این جشنواره برکات جانبی هم داشت. اطلاعاتی جمع شد؛ ۳ هزار جلد کتاب، مجله و تعداد زیادی پژوهش. اطلاعات کتابشناسی نویسندگان جمع‌آوری شد، پایان‌نامه‌ها و پژوهش‌ها و تدوین کتابشناسی در ۷ موضوع، از دیگر اتفاق‌های جانبی این جشنواره بود و کتابشناسی امام علی (علیه‌السلام). فهرست ۲ هزار چهره فرهنگی و اجتماعی تنظیم شد و ویژه‌نامه مفصلی هم به مناسبت آن در آمد. البته، روابط عمومی هم فعالیت‌هایی داشت که من از جزئیات آن می‌گذرم و به چند مورد عمده اشاره می‌کنم؛ مشارکت انجمن در هفتمین جشنواره مطبوعات بود، داوری بخش کودک، مسابقه نوقلمان و همایش بررسی مسایل مطبوعات کودک و نوجوان. البته، بخشی از این جشنواره تعطیل شد و ادامه پیدا نکرد، ولی انجمن در مراحل ابتدایی آن، حضور داشت.

کمیته دیگر، کمیته حقوقی است که به ۵ دعوای حقوقی، در سال گذشته، رسیدگی کرد و الان، من با اقتدار می‌توانم عرض کنم که اگر دوستان مشکلی از هر ناحیه، از نظر حقوقی نسبت به آثارشان دارند، بیایند و مطرح کنند، حتماً رسیدگی خواهد شد. قرارداد نمونه تیپ، توسط کمیته حقوقی تهیه شد و نامه‌ای هم به قوه قضاییه نوشته شد؛ برای تخصیص شعبه‌ای برای رسیدگی به شکایات نویسندگان. الان می‌بینیم که این مورد توسط دیگران هم طرح می‌شود، ولی شروع اینها از طرف انجمن بوده. نامه به رئیس کمیسیون فرهنگی، درباره معافیت مالیاتی نویسندگان که بحث آن هنوز جاری است. پاسخ به استعلام وزارت ارشاد، درباره دو طرح و کارشناسی قراردادهای آیین‌نامه‌ها و اساسنامه. در واقع، در مواردی که ما در اجرای اساسنامه مشکل داشتیم، استعلام کردیم و کمیته حقوقی پاسخ داد.

کمیته آموزش و پژوهش، کلاس‌های داستان، ویرایش، ترجمه و روزنامه‌نگاری داشته. اینها دوره‌های ۱۷ جلسه‌ای بوده که ۳۶ نفر، در قالب کارگاه، در این دوره‌ها آموزش دیدند. کارگاه‌های آموزشی مشترک با یونیسف که ۷ عضو انجمن، در ۵ مدرسه راهنمایی تهران، درباره موضوع تدوین کتاب در مورد حقوق کودک، حضور یافتند و کار کردند. طرح پژوهشی معانی، مفاهیم و مضامین کودکان دوره آمادگی تا پنجم دبستان، از طرح‌هایی بوده که ۶-۵ نفر از دوستان به صورت افتخاری، عهده‌دار پیش بردن این طرح هستند. دو طرح دیگر هم در کمیته آموزش و پژوهش تدوین شده، اما چون تأمین بودجه نشده و پشتیبانی برای آنها پیدا نشده، هنوز به مرحله اجرا درنیامده.

به بعضی از کارهای کمیته روابط عمومی هم اشاره می‌کنم: انتشار خبرنامه داخلی، بزرگداشت آقای مهدی آذرین‌دزی (که به سبب حضور نداشتن ایشان، مراسم پرفروغ و در خوری هم نبود)، ارسال لوح برای پیشکسوتانی هم‌چون خانم میرهادی و خانم پروین دولت‌آبادی و آقای نادر ابراهیمی، شرکت در مراسم ختم، ارسال پیام‌های تسلیت برای چهره‌های فرهنگی و خانواده‌های اعضا، آگهی و تدوین فرم توانایی‌ها که خدمت دوستان داده شده و فرم مفصلی است (برای این که دوستان، بگویند غیر از نوشتن، توانایی‌هایی جانبی‌شان چیست و انجمن را در چه زمینه‌هایی می‌توانند یاری کنند)، شرکت در نمایشگاه بین‌المللی سال ۷۹، تشکیل جلسات مرتبی با یونیسف، با توانیر، با سازمان جنگل‌ها و مراتع و انجمن‌های غیردولتی حفظ محیط زیست.

بحث کمیته‌هاست. کمیته‌هایی که ما الان داریم، دوستانی که مسؤول کمیته‌ها هستند، به طور جدی زحمت می‌کشند و وقت می‌گذارند. با وجود این، از ابتدای تشکیل انجمن تا به حال، چهره‌های معدودی بودند که در کمیته‌ها حضور پیدا کرده و وقت گذاشته‌اند به عنوان مسؤول کمیته. در حالی که ما تردید نداریم، دوستانی که عضو کمیته نیستند، توانمندی‌هایشان، اگر بیشتر از بنده و دوستان دیگر هیأت مدیره یا کمیته نباشد، کم‌تر نیست. پس ما تقاضای جدی داریم که حضور بیشتری داشته باشید. مثلاً در مسایل صنفی، مسایل رفاهی مربوط به اعضا، حتماً شما باید ایده بدهید به ما. حتماً باید مطالبات و خواسته‌های‌تان را طرح کنید. ما باید برنامه‌های متنوع و تفریحی هم داشته باشیم. این گرایش‌ها باید در برنامه‌های‌مان متجلی شود. شما یک برنامه نمی‌بینید که به طور جدی داشته باشیم که مثلاً اعضا برنامه ماهانه کوه‌نوردی داشته باشند و یا مسایل دیگر. ولی شما می‌بینید که در جاهای دیگر، به این برنامه‌ها بیشتر توجه دارند. پس خواهش من این است که در مورد مسایل مختلف و به‌خصوص کمیته‌های انجمن، دوستان حتماً حضور بیشتری پیدا کنند، پرسشنامه‌هایی که برای شما ارسال شده (در مورد این که در چه کمیته‌ای می‌خواهید همکاری کنید)، خواهش می‌کنم که اینها را پر کنید و بعد از پر کردن، بیاورید و بخش‌های انجمن را در دست بگیرید. اصولاً یک نهاد مدنی، معنی‌اش همین است. معنی‌اش این نیست که مثلاً ۵ نفر انتخاب شوند و هر کاری که دل‌شان خواست، بکنند. باید باشید. هم ناظر باشید و هم کمک‌کننده. پس امیدوارم سال آینده که ما گزارش کار انجمن را می‌دهیم، فقط برگزاری چند جشنواره و کارهای فرهنگی نباشد. ما باید بتوانیم به کمک شما به قدری کارهای صنفی انجام داده باشیم که با سرافرازی، بگوییم که این ۵ کار هم در انجمن انجام شده. و اما برنامه بعدی ما، گزارش بازرسان انجمن است.»

در ادامه، فریبا نباتی، گزارش بازرسان را قرائت کرد:

«با سپاس از اعتماد و حسن ظن اعضای محترم، بازرسان منتخب مجمع عمومی سوم، گزارش کار یک ساله خود را به این مجمع تقدیم می‌کند. گفتنی است که طبق ماده ۳۲ اساسنامه، بازرسان موظف به نظارت و رسیدگی به دفاتر، اوراق و اسناد مالی و مراقبت در حسن جریان امور مالی انجمن، رسیدگی به شکایات اعضا، و تهیه و ارائه گزارش عملکرد خود به مجمع عمومی هستند. در فاصله مجمع عمومی سوم تا مجمع عمومی چهارم، بازرسان، با حضور متناوب در جلسه‌های هیأت مدیره و تشکیل ده جلسه بازرسی، نتیجه بررسی‌های خود را در دو بخش رسیدگی به شکایات و رسیدگی به دفاتر، اوراق و اسناد مالی انجمن، تقدیم می‌دارد. الف - رسیدگی به شکایات: در سال گذشته ۵ مورد شکایت به دست بازرسان انجمن رسید که در یک مورد، شکایت پس گرفته شد. یک مورد هم درخواست درج توضیح لازم درباره سخنان یکی از اعضا در مجمع عمومی سوم، در نشریه نامه (نشریه داخلی انجمن) بود که توضیحی در این نشریه منتشر شد. در مورد دو شکایت نیز چون به بررسی رأی داوران مربوط می‌شد، ضمن احترام به حقوق این دو عضو

کمیته رفاه و تأمین درآمد هم یکی از حرکت‌هایش، همکاری با وزارت ارشاد بود برای پرداخت وام که البته، خود انجمن، هیچ دخالتی در تعیین اولویت برای پرداخت وام نداشت. مسؤولان ارشاد، جلساتی داشتند و خودشان تصمیم گرفتند و در این بین، ۳۵ عضو انجمن وام‌های ۱/۵ میلیون تومانی دریافت کرده‌اند. غیر از این، وام‌های داخلی انجمن هم بوده که ۱۲ نفر، از صندوق داخلی انجمن، وام‌های اضطراری دریافت کرده‌اند. همچنین، اساسنامه تأسیس صندوق تدوین شد. این کمیته ۱۶ رایانه بین دوستان توزیع کرد و فعالیت‌های دیگری که من از آنها می‌گذرم.

کمیته بعدی، کمیته مراسم و گردهمایی است که سفرهایی به شهرهای ارومیه، کاشان و ارگ بم برای قصه‌خوانی، شعرخوانی، میزگرد شرکت در دهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان و انتخاب دو متن نمایشی و اهدای جایزه ترتیب داد. همچنین برگزاری مجمع عمومی سوم با همه مقدمات و لوازمش و نیز برگزاری نشست‌های انجمن از کارهای این کمیته بوده است.

یکی از مشکلات بسیار مهم دبیرخانه، نقل مکان بود. ما یکی دوبار اسباب‌کشی داشتیم. همه جا هم مستأجر بودیم و عذرمان را خواسته بودند و باید بلند می‌شدیم. این دوبار اسباب‌کشی، به حرکت ما لطمه زد. در فعالیت‌های دبیرخانه، بی‌نظمی‌هایی ایجاد کرد و لطمه‌هایی از این بابت به انجمن زد. از جمله، در مورد آپارتمان‌های نواب که ما را پیش دوستان شرمند کرده. البته تا آن جا که در توان‌مان باشد، سعی می‌کنیم که از شرمندگی دوستان در بیاوریم. ما از کمک‌های نقدی دوستان سپاسگزاریم. بسیاری از وسایلی که در این جا می‌بینید، هدایای خود اعضاست؛ از یخچال گرفته تا بخاری و چیزهای دیگر. از موقعی که به این ساختمان آمده‌ایم، دبیرخانه خیلی منظم‌تر بوده. از ایرادها و کم‌تجربگی‌های عمومی ما که بگذریم، کارش را انجام داده. پی‌گیری ثبت تغییرات انجمن در اداره ثبت. کسانی که گذرشان به اداره ثبت افتاده، می‌دانند که پیش بردن کار در اداره ثبت، یعنی چه. پی‌گیری مطالبات مالی انجمن، افتتاح حساب جاری، صدور کارت برای اعضا، دریافت و ثبت ۷۲ نامه، تایپ و ارسال ۳۲۸ نامه، تکثیر و ارسال ۱۵۰۰ عدد خبرنامه یا نامه یا اطلاعیه برای اعضا، تایپ و بایگانی کلیه صورت جلسه‌ها، تشکیل ۸۰ پرونده جدید برای اعضای جدید، مسایل استخدامی، امور پرسنلی و مسایلی از این قبیل که در مجموع، از طرف و از زبان همه دوستان عضو هیأت مدیره و کمیته می‌توانم عرض کنم که در مقام مقایسه با حرکت‌های دیگر نهادها در طول این دهه‌ها، کار قابل‌اعتنایی به حساب می‌آید. دل‌مان می‌خواهد که با مشارکت بیشتر شما دوستان، از این هم بیشتر کار کنیم. امیدوارم نگاه‌تان این طور نباشد که عده‌ای باید برای عده‌ای کار کنند. بیاورید و کار کنید. انشاءالله بتوانیم شتاب بیشتری به حرکت‌های انجمن ببخشیم.»

پس از ارائه گزارش کار، توسط مهدی حجوانی، فریدون عموزاده خلیلی افزود: «من فکر می‌کنم گزارشی که آقای حجوانی دادند، دو واقعیت را نشان می‌دهد؛ اول این که به هر حال، مجموعه‌ای که شما به آنها رأی دادید، برای این که امانت‌دار هدف‌های مورد نظر شما باشند و تلاش کنند که انجمن به آن جا برسد، بی‌کار نبودند و با آماري که ایشان ارائه کردند، کارهایی صورت گرفته است. اما واقعیت دوم که مهم‌تر به نظر می‌رسد، این است که واقعاً خیلی کم کار شده. وقتی از ارتفاع بالاتری به قضیه نگاه کنیم، به‌ویژه درباره مسایل صنفی مربوط به نویسندگان، چنته و ره توشه ما اگر خالی خالی هم نباشد، چیز زیادی برای ارائه ندارد. از همین جا گمان می‌کنم که باید عزم‌مان را از نو جزم کنیم تا به امور صنفی‌مان بهتر سرو سامان دهیم. هم شما با همکاری‌های‌تان و هم ما به عنوان کسانی که قرار شده در یک سال آینده هم در خدمت شما باشیم در هیأت‌مدیره، باید تلاش بیشتری نشان دهیم. بخشی که به شما برمی‌گردد، این است که با احساس مسؤولیت و نظارت بیشتر، با ما همکاری کنید. برای مثال، در بحث کمیته حقوقی و امور کمیته حقوقی، اصولاً تا وقتی که ما مطلع نباشیم نویسنده‌ای قرار است با جایی قراردادی ببندد و از ما و کمیته حقوقی ما در مورد چگونگی قراردادش، مشاوره نخواهد که حقش ضایع نشود، ما که علم غیب نداریم، نمی‌توانیم خودمان به نتیجه برسیم و یا اگر نویسنده‌ای در قراردادی که دارد و کتابی که چاپ کرده، مورد اجحاف قرار گرفته، ما حتماً باید مطلع شویم تا بتوانیم کمکش کنیم. پس در مورد مسایل حقوقی مربوط به اعضا، خواهش جدی ما این است که دوستان حتماً به طور جدی‌تری با ما در ارتباط باشند. هر چه اطلاعات بیشتری راجع به این که شما چه می‌کنید (در مسایل حقوقی و انعقاد قراردادها)، داشته باشیم، کمک می‌کند که برای آینده برنامه‌ریزی‌های بهتری داشته باشیم. بحث دوم،

و به سبب ضرورت رعایت حقوق و شأن داوران، ترجیح دادیم که پی‌گیری نشود. پنجمین شکایت، از طرف یکی از اعضا، درباره جشنواره بزرگ برگزیدگان، طرح شد که با بررسی شکایت و مطالعه پاسخ دبیر جشنواره، شکایت در دو مورد، وارد تشخیص داده شد: ۱- طبق بند «الف» بخش داورى آثار شیوه‌نامه جشنواره مذکور و بند «بی» مراحل اجرایی همین شیوه‌نامه، باید ملاک‌ها و معیارهای داورى، قبل از داورى، به صورت مدون و مکتوب منتشر می‌شد که به این مصوبه عمل نشده است. ۲- براساس بندهای «ه»، «و»، «ز» و «ح» لازم بود که فهرست نویسندگان و کتاب‌های منتشر شده در سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۷، فراهم می‌آمد و با خرید و تهیه و کپی کتاب‌ها، تمام این آثار بررسی می‌شد که بنا به ادعای بعضی از نویسندگان و شکایت مذکور، همه آثار تهیه نشده است.

بازرسان در بررسی‌های خود، دفاتر مالی انجمن را از نظر حسابداری تأیید می‌کنند، اما نکته مهم که متأسفانه، تاکنون پاسخ مستندی برای آن دریافت نشده، عدم ارایه قرارداد و گزارش کامل و دقیق اجرای طرح‌های فرهنگی مثل کتاب جمعه، کتاب‌های ناتمام و جشنواره بزرگ برگزیدگان ادبیات کودک و نوجوان، شامل چگونگی اجرای هر طرح، میزان سرمایه اولیه، میزان هزینه، میزان درآمد، میزان سود خالص، زمان شروع و پایان کار، تعداد نیروهای به کار گرفته شده و مدت زمان و حجم کار هر نیرو است. و به این ترتیب، چگونگی هزینه ایاب و ذهاب، هزینه پذیرایی و حقوق کارکنان جشنواره بزرگ برگزیدگان، قابل دفاع به نظر نمی‌رسد. امیدواریم در طی سال جاری، با پی‌گیری بازرسان جدید و همکاری هیأت مدیره محترم، این گزارش‌ها آماده و با مستندات و مدارک پیوستی، به بازرسان ارایه شود تا نتیجه بررسی‌ها، در مجمع عمومی پنجم قابل ارایه باشد. هم‌چنین، طبق مصوبه مورخ ۷۹/۷/۶ هیأت‌مدیره، با پیشنهاد دبیر جشنواره مبنی بر اجازه هزینه کردن برای جشنواره بزرگ برگزیدگان تا سقف جذب بودجه، از سوی سازمان‌ها و مراکز مختلف، با نظارت و بررسی دقیق هیأت بازرسان موافقت شد. منتهی در این زمینه، با وجود مکاتبات مکرر بازرسان، خطاب به هیأت مدیره، برای ارایه مدارک و اسناد مربوط، بازرسان اعلام می‌کنند که به هیچ‌وجه، روی میزان درآمدها و هزینه‌های جذب و پرداخت شده نظارت نداشته‌اند.»

گفتنی است که مناف یحیی‌پور، فریبا نباتی و محمدرضا محمدی پاشاک، بازرسان این دوره انجمن بودند. پس از نباتی، عموزاده خلیلی گفت: «در مورد نکاتی که در گزارش مطرح شده، احتمالاً دوستان توضیحاتی ارایه خواهند کرد و به سؤال‌هایی که از طرف خانم نباتی و بازرسان محترم مطرح شده، جواب داده خواهد شد.»

علی‌اصغر سیدآبادی، دبیر جشنواره بزرگ برگزیدگان، چنین گفت:

«من خیلی سریع و بدون مقدمه، وارد بحث جشنواره بشوم. ببینید این که گفته شد، گزارش داده نشده، صحت ندارد. پرداخت‌هایی که برای جشنواره صورت گرفته، همراه با دستور پرداخت بوده و در دستور پرداخت هم ذکر شده که برای چه موردی پرداخت شده است. من این دستور پرداخت‌ها را تحویل هیأت‌مدیره داده‌ام و این مسئله‌ای است که باید بازرسان و خزانه‌دار محترم انجمن حل کنند. خزانه‌دار می‌تواند بیاید بگوید که من نداده‌ام یا این که بازرسان فرصت بررسی نداشتند. این مورد به این جا مربوط نمی‌شود. به هر حال، من درباره جشنواره، توضیحاتی را خدمت شما عرض می‌کنم. جشنواره با بودجه ۶۷۰۰۰۰۰ یا ۶۸۰۰۰۰۰ تومان که وزارت ارشاد در اختیار انجمن قرار داده بود، شروع شد. برای دبیری جشنواره، با تعداد زیادی از دوستان صحبت کردند، کسی نپذیرفت (به سبب کم بودن بودجه جشنواره). کسانی که جشنواره کار کرده‌اند، می‌دانند که این رقم، در مقابل هزینه‌هایی که یک جشنواره دارد، چقدر است. دوستان صلاح دانستند که جشنواره را به من واگذار کنند. وقتی که من جشنواره را گرفتم، دو شرط گذاشتم؛ یکی این که دوستان حتماً رأی مکتوب بدهند و هر هفت عضو هیأت‌مدیره، رأی دادند که من دبیر جشنواره شوم و دوم این که به من اجازه دستور پرداخت بدهند. یعنی به این شکل که من خودم مستقیماً هزینه کنم و نیاز نباشد که من بنویسم و پس از تأیید آقای عموزاده، خزانه‌دار پرداخت کند. دومین شرطی که گذاشتم، این بود که اجازه بدهند که ما با سازمان‌های مختلف درباره گرفتن همکاری و مشارکت آنها صحبت کنیم. این کارها پیش رفت و ما به جایی رسیدیم که احساس کردیم که بودجه‌مان خیلی کم است و نمی‌توانیم ادامه بدهیم. آمدیم در جلسه هیأت‌مدیره، مطرح کردیم که چنین وضعیتی هست و مصوبه‌ای گرفتیم مبنی بر این که تا سقف جذب، اجازه هزینه کردن این موارد را داشته باشیم. تلاش‌هایی کردیم و پول جذب کردیم؛ نه این که کاسه‌گدایی دست بگیریم، به این سازمان و آن سازمان مراجعه کنیم که یک میلیون تومان به ما بدهد، دو میلیون تومان به ما بدهد، نه! ما کارهایی برای آنها انجام دادیم و این کارها را ارزان‌تر درآوریم. مثلاً مسوولان جشنواره ولایت، می‌خواستند بخش کودک و نوجوان برگزار کنند. ما این بخش کودک و نوجوان را در جشنواره برگزار کردیم. علاوه بر داورى، دو ویژه‌نامه هم برای‌شان درآوریم. همه بودجه‌ای که به آن اختصاص داده بودند، یک میلیون تومان بود، ولی ما این را ارزان درآوریم و بخشی برای جشنواره ماند و از جاهای دیگر هم همین‌طور. من در این جا رقم‌های جذب شده را خدمت شما عرض می‌کنم؛ مشارکت زنان ۱/۱۰۰/۰۰۰ تومان، یونسکو ۲۵۰/۰۰۰ تومان، وزارت علوم ۹۰۰/۰۰۰ تومان، بهزیستی ۱/۵۰۰/۰۰۰، جشنواره ولایت ۱/۰۰۰/۰۰۰ تومان، بخش ویژه امام علی (علیه‌السلام) ۱/۰۰۰/۰۰۰ تومان و حق‌الزحمه داوران هم ۲/۷۰۰/۰۰۰ تومان. اینها کل رقم‌های جذب شده ما بود که بابت هر کدام هم کار کردیم. مثلاً برای مشارکت زنان، کتابشناسی داشتیم؛ کتابشناسی کتاب‌های زنان که خودش رقم متنابهی از این را می‌گیرد و دوستانی که اهل تحقیق هستند، می‌دانند که اگر ما می‌خواستیم بیرون سفارش دهیم، چه رقم‌هایی هزینه می‌شد. دوستان می‌گویند که «ما هزینه‌ها را بررسی نکردیم» و بعد ادعا می‌کنند که «هزینه‌هایی که بررسی نکردیم، زیاد به نظر می‌رسد». من تعجب می‌کنم؛ وقتی بررسی نشده، براساس چه الگو و چه مبنایی زیاد به نظر می‌رسد؟» سپس، محمدهادی محمدی، اشاره کرد که:

«خانم نباتی و بازرسان، یک سؤال خیلی مشخصی داشتند. ایشان ادعا می‌کنند که اسناد برای بررسی در اختیارشان قرار نگرفته است. چون الان انگشت اشاره‌شان هم طرف آقای سیدآبادی نیست. می‌پرسند چرا این اسناد در اختیار آنها قرار نگرفته است؟»

در ادامه محمدرضا محمدی پاشاک، یکی از بازرسان، در مورد طرح‌های مذکور توضیحاتی ارایه کرد: «یکی از کارهایی که انجمن انجام داده، جشنواره بزرگ برگزیدگان بود؛ مثل بسیاری از طرح‌ها و برنامه‌هایی که دبیر محترم، گزارش‌شان را دادند. سؤال بازرسان، از آقای سیدآبادی، به عنوان یک فرد خاص نیست؛ سؤالی است که از خود هیأت‌مدیره دارند. همان‌طور که دبیر محترم، سایر فعالیت‌های انجمن را تشریح کردند، در مورد این موضوع هم ایشان باید صحبت کنند، نه آقای سیدآبادی به عنوان مجری یک طرح.»

کردند، بین این دوستان تقسیم خواهد شد. مورد ۱۰ هم درآمد از راه کلاس‌های ویرایش و ترجمه و روزنامه‌نگاری انجمن بود که در سال گذشته، مبلغ ۲/۱۹۰/۰۰۰ ریال سود داشت. از ردیف ۱۱ به بعد، موارد معمولی مثل آب و برق و تلفن، هزینه ایاب و ذهاب و... است. اجاره ساختمان انجمن، ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال در سال قبل بود (در ساختمان خیابان مهناز). دو سه مورد هم هست که انجمن از افرادی که با آن کار پروژه‌ای و غیره داشته‌اند، طلب کار است. موجودی حساب پس‌انداز ما تا پایان سال ۱۰/۲۸۱/۶۱۱ ریال و موجودی حساب جاری مان ۱/۴۰۵/۰۰۰ ریال بود. ما در سال گذشته، حقوق و پاداش داشتیم که مبلغ ۲۹/۴۹۴/۷۲۵ ریال بود که شامل حقوق و پاداش کارکنان دبیرخانه و حسابدار انجمن می‌شود. در واقع، هیأت‌مدیره و اعضای کمیته‌های انجمن، هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند. علی‌رغم این که در اساسنامه، پیش‌بینی شده که به این دوستان حقوق تعلق گیرد. در مجموع، مانده بدهکار حساب انجمن در سال ۱۹۵/۰۴۵/۵۵۱ ریال بود که به همین میزان هم هزینه شده است.»

پس از پاسخ حسن‌زاده به پرسش‌های اعضا در مورد تراز مالی، رأی‌گیری صورت گرفت و تراز مالی انجمن، به تصویب رسید. سپس، پیش‌بینی بودجه، توسط حسن‌زاده ارائه و مقرر شد که از تمامی هزینه‌ها، ده درصد کسر شود و به کمیته رفاهی اختصاص یابد. همچنین، پیشنهاد شد که حق عضویت اعضا به مبلغ ۶۰۰۰ تومان افزایش پیدا کند که تصویب شد.

عموزاده خلیلی، در مورد حقوق اعضای هیأت‌مدیره، بازرسان و مسؤولان کمیته‌ها، پیشنهاد هیأت‌مدیره را قرائت کرد. پس از رأی‌گیری، مبالغ پیشنهادی برای حقوق اعضای هیأت‌مدیره، بازرسان و مسؤولان کمیته‌ها تصویب شد.

در پایان جلسه نیز انتخابات بازرسان برگزار شد و حسین ابراهیمی (الوند)، با ۶۷ رأی، جواد جزینی، با ۵۴ رأی و محمود برآبادی، با ۴۰ رأی به عنوان اعضای اصلی و فریبا نباتی، با ۳۶ رأی و محمدرضا محمدی پاشاک، با ۳۰ رأی به عنوان اعضای علی‌البدل انتخاب شدند. در این رأی‌گیری، بازرسان قبلی (فریبا نباتی و محمدرضا محمدی پاشاک) نتوانستند رأی انتخابات قبل را به عنوان بازرسان اصلی کسب کنند. صلاح‌الدین احمد لواسانی، روح‌الله مهدی پور عمرانی، منوچهر اکبرلو و ژیللا سربازی سایر نامزدها بودند.

مجمع عمومی انجمن نویسندگان کودک و نوجوان، در ساعت ۲۰/۳۰ به کار خود پایان داد.

سپس، عموزاده خلیلی گفت: «حالا اگر آقای سیدآبادی توضیح کافی بدهند، زیاد فرقی نمی‌کند. اگر لازم شد، خزانه‌دار توضیح می‌دهند، آقای حجوانی هم همین‌طور.» علی‌اصغر سیدآبادی، ادامه داد:

«دوستانی که با رویه بازرسی آشنا هستند. می‌دانند که نظارت به معنی دخالت نیست. تشخیص به هیأت‌مدیره واگذار شده است. بازرس می‌تواند بگوید که مثلاً این‌جا اشکال مالی دارد، ولی تشخیص هزینه، به رییس هیأت‌مدیره واگذار شده است. من نکته دیگری خدمت شما عرض می‌کنم؛ کل رقم جذب شده ما، بعد از ۶/۷۰۰/۰۰۰ تومان یا ۶/۸۰۰/۰۰۰ تومان، ۸/۴۵۰/۰۰۰ تومان بود. از این مبلغ ما اجازه داشتیم که سقف ۸/۴۵۰/۰۰۰ تومان هزینه کنیم، ولی ما ۲/۸۰۰/۰۰۰ تومان به انجمن برگرداندیم. یعنی جشنواره ۲/۸۰۰/۰۰۰ تومان برای انجمن سود داشته. موقعی که من جشنواره را تحویل گرفتم، حقوق دریافتی‌ام از دو جا ۲۷۰/۰۰۰ تومان بود. برایم در انجمن ۹۰/۰۰۰ تومان حقوق تعیین کردند؛ به علاوه ۲۰۰/۰۰۰ تومان در کل برگزاری جشنواره، به عنوان پاداش برای من در نظر گرفته شد. من تا مقطعی توانستم یکی از شغل‌هایم را حفظ کنم و به کار جشنواره ادامه بدهم، اما از یک مقطع، هر دو شغلم را کنار گذاشتم. در واقع، ۲۷۰/۰۰۰ تومان حقوقم را کنار گذاشتم و با این مبلغ ساختم. من فکر می‌کنم یک اشکال اساسی در جشنواره، معطوف به انتخاب‌هاست، نه معطوف به این جور چیزها و من با افتخار اعلام می‌کنم که هیچ اشکالی در اسناد مالی جشنواره نیست. دوستان می‌توانند از بیرون حسابرس تعیین کنند و مو را از ماست بیرون بکشند. من یک ذره هم در حساب‌های جشنواره تردید ندارم.»

در ادامه، به دلیل طولانی شدن بحث، عموزاده خلیلی، پیشنهاد کرد کمیته‌ای مرکب از سه تن از بازرسان جدید، فرهاد حسن‌زاده (خزانه‌دار فعلی) و محمدرضا محمدی پاشاک (خزانه‌دار قبلی انجمن) تشکیل شود تا با بررسی گزارش بازرسان قبلی، مسئله را حل کند.

در بخش گزارش خزانه‌دار، فرهاد حسن‌زاده، درباره تراز مالی انجمن، چنین گفت:

«قبلاً تراز مالی انجمن (تراز سال ۱۳۷۹) تکثیر شده و در اختیار دوستان قرار گرفته. من چند مورد توضیح را خدمت شما عرض می‌کنم. ردیف‌های ۱ تا ۱۰ این تراز، به درآمدهای انجمن می‌پردازد. ردیف ۱ صندوق است؛ ما در انجمن سه حساب داریم؛ یکی حساب صندوق، یکی حساب پس‌انداز ما در بانک و دیگری حساب جاری انجمن است. حساب صندوق، مانده بدهکارش ۲/۹۵۵/۰۷۹ ریال است. بند ۲ این تراز، به درآمد انجمن اشاره می‌کند که از قراردادی که انجمن، با تعاونی مطبوعات، برای دوری جشنواره نوقلمان داشته، یک میلیون تومان نصیب انجمن شده. از کتاب‌های ناتمام که انجمن مطالباتش را دنبال کرده، ۲۰/۳۰۰/۰۰۰ ریال درآمد داشته و از مشارکت‌های فرهنگی سال قبل، ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال، از کتاب‌های جمعه، ۴/۰۰۰/۰۰۰ ریال و از حق عضویت‌ها ۶/۰۰۸/۰۰۰ ریال درآمد کسب کرده است. من می‌خواهم راجع به حق عضویت‌ها توضیح بدهم که فقط مربوط به سال ۷۹ نیست و به سال‌های قبل هم برمی‌گردد. متأسفانه، ما مجبور شدیم برای مطالبه حق عضویت‌ها، به دوستان نامه بنویسیم. حتی در این موارد، اشتباهاتی هم از طرف ما بود، اما انجمن بهتر است که تکیه‌اش را روی حق عضویت‌ها بگذارد. ما اسماً ۲۴۰ عضو داریم و در سال، باید حدود ۱/۶۰۰/۰۰۰ تومان حق عضویت دریافت می‌کردیم، اما عملاً این طور نشد و فقط حدود ۶۰۰/۰۰۰ تومان از این راه درآمد داشتیم. درباره مورد ۷ که جشنواره هست، مبلغ ۱۱۳/۱۵۰/۰۰۰ ریال درآمد بوده که طبق توضیحات داده شده، بخشی از آن هزینه شده و مقداری هم به خود انجمن برگشته. (حدود ۲ میلیون تومان) ردیف ۸ درآمد، از راه کمک بلاعوض اعضا است. بعضی از اعضا لطف کردند و حدود ۶۰۶/۵۰۰ ریال کمک کردند. مورد ۹ هم درآمد است. سود حساب پس‌اندازمان ۴/۲۰۶/۰۵۱ ریال بود که این سود، بیشتر مربوط به دوستانی است که در پروژه نواب، به حساب انجمن پول ریختند. این پول حدود ۲ یا ۳ ماه در حساب انجمن بود و حدود ۴۰۰/۰۰۰ تومان سود داشت.

سود این پول، بنا به مصوبه هیأت‌مدیره، به سبب ضرری که این دوستان